

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

DE || LIBERTATE || CHRISTIANA ||

Lensaeus, Johannes

Antverpiae, 1590

Capvt VI. Etiam in hominum aduersantium conatibus, dæmonum impetus & æstus esse formidandos, nec tamen omnia quæ patrentur ab hominibus mala, dæmonum impulsu necessari[...] fieri.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46059](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46059)

cus meus super me? Verissime que D. Ambrosius, no-
stram in hac vita iustitiam in quadam militia belloq.
constituit, & aduersus armulas aëreas potestates, & ad-
uersus nostras cupiditates; per quas illi quoque exte-
riores inimici nos deicere vel penetrare moluntur; vt
& quasi civili bello interiorum vitiorum laboremus,
& propter hostiles impetus spiritualium nequitiarum,
haud mediocriter periclitemur.

Apud Aug.
lib. 2. cont Iu-
lianum, cap. 3.
& 9.

CAPVT VI.

Etiā in hominum aduersantium conatibus, demonum im-
petus & estus esse formidandos, nec tamen omnia que pa-
rentur ab hominibus mala, demonum impulsu necessa-
riū fieri.

NAM etsi mundus sua quoque aduersus sanctos
bella commoueat, id est, hominum impiorum
atque in omni genere sceleratorum yniversitas; tamen
Apostolus dicit non esse nobis colluctationem aduer-
sus carnem & sanguinem, sed aduersus principes &
potestates, aduersus mundi Rectores tenebrarum ha-
rum; contra spiritualia nequitiae in caelestibus, nimi-
rum, vt eum nobis aduersari homines iustitiae causa
cernimus, belli totius primarios duces atque incento-
res demones cogitemus. Non enim est, inquit, nobis
colluctatio aduersus carnem & sanguinem, id est, ad-
uersus homines: Non aduersus eos quos videris, sed
aduersus eos quos non videris, contra quos est inuisi-
biliter dimicandum. Hi enim & occultis instigationi-
bus perditorum cupiditates inflammāt, & consilia in-
spirant omnia his regentibus atque operantibus, de-
cipit ac pervertit haereticus, sequit tyrannus, conuiciatur
improbis, detrahit inuidia facibus agitatus. his insti-
gantibus atque impellentibus, iniquitas cum iustitia
non habet pacem, temperantiam odit ebrietas, falsita-
ti nulla est cum veritate concordia, non amat superbia
mansuetudinem, non petulantia verecundiam; non
aua-

Ephes. 6.

auaritia largitatem. Si ergo persequentium hominum
 crudelitatem & rabidam feritatem perhorrescis, odium
 implacabile cogita diaboli, quo bonos ferre non potest.
 Si astus & callida miraris circumuenientium consilia,
 illius recordare vafriem, qui & primos homines ser-
 pentino vsus instrumento decepit. Si ad impudentissi-
 ma obstupescis mendacia, quibus pleni esse fidei ho-
 stes solent, siue ad bonos maculandos & traducendos,
 siue ad obscurandam cuiuslibet rei necessariam veri-
 tatem; ille tibi in mentem veniat, de quo scriptum est,
 quod mendax sit, & pater mendacij. Si mouet insignis
 ad tolerandum duricies, vt magnæ speciem patientiæ
 præ se ferat, ille captiuos tenet ad suam ipsius volun-
 tatem. Si ostendatur liberalitas, si sermo profertur blan-
 dus, & Christi nomine sæpe conditus, si clementia &
 omne humilitatis officium exhibetur, ille se & in mi-
 nistris ac satellitibus suis transfigurare nouit in ange-
 lum lucis. Denique homines suis deditos cupiditati-
 bus, atque hinc etiam facile repulsa bona conscientia
 erroribus obcecatos, nemo in optimos quosque fure-
 re, nemo illos sacrilegia facere, patriam caedes, patriæ
 proditores concipere; nemo oppressiones ciuium,
 constuprationes sanctarum virginum, diuinarum hu-
 manarumque legum contemptum pro nihilo ducere
 mirabitur, qui illos persuasum habebit à spiritualibus
 nequitiiis, quibus hic mundus plenus est, agitari ac velot
 animari. idcirco enim Rectores tenebrarum harum,
 id est, hominum infidelium ac prophanorum, Apo-
 stolus dixit. Neque tamen negandum est, homines per
 se prauos & odisse veritatem & persequi, nullo etiam
 dæmone inflammante, posse: sicuti & sua quemque
 praua voluntate in malum ferri, certum est; etiam si
 nullus ad id spiritus nequam impellat. Tameñ enim
 hominem exagitat & inflamat fallacibus visis, & sus-
 sionibus immundis, spiritus diabolicus; efficitque ho-
 minis

Ieremi 8.

Ephes. 6.

minis voluntatem vel errore dementem, vel appetitu
 cumlibet mundanæ delectationis sic ardentem, vt
 etiam quæcunque videntur intolerabilia, mirabiliter
 sustineat: non tamen ideo voluntas mala sine instiga-
 tione alterius immundi spiritus, sicut voluntas bona
 sine adiutorio sancti Spiritus, non potest esse. Nam
 esse posse voluntatem malam etiam sine aliquo spiritu
 vel seducente vel incitante, in ipso diabolo satis osten-
 ditur, qui per nullum alium diabolum, propria volun-
 tate diabolus factus inuenitur. Vnde si penitus (ait
 Chrysostomus) atque diligenter his quæ fiunt, animum
 intendere velimus, inueniemus minimè nos ad omnia
 diabolum impellere. sed cum plurimorum ille nobis
 lapsuum sit auctor, plurimos item nosmetipsi per no-
 stram solam fœcordiã ac negligentiam patimur. Diuus
 etiam Augustinus diabolum scribit aduentitium esse
 ad tentandum: habere enim homines proprias tenta-
 tiones. Basilius quoque cum proposuisset interroga-
 tionem: Nunquid omnis peccati causa rectè conferri
 in Satanam possit? Respondit eiusmodi verbis. In vni-
 uersum, opinor, Satanã non posse ipsum per se causam
 esse alicui vt peccet: sed cum modò in sitis vnicuique à
 natura motionibus, modò etiam interdictis cupidita-
 tibus, velut adiutricibus vtatur, per hæc ipsa eos qui
 negligētiores sunt, ad propria vitia conatur abducere.
 Vtatur autem ille quidem adiutricibus secum natura-
 libus motionibus: sicut in Domino facere tentauit,
 quando esurientem illum animaduertens, dixit: Si Fi-
 lius Dei es, dic vt lapides isti panes fiant. Interdictis
 autem cupiditatibus; vt in Iuda, quem quòd avaritiæ
 morbo esse obnoxium intellexerat, huius ipsius cupi-
 ditatis opera vsus, avarum hominem ad scelestissimæ
 proditiõnis lapsum, nummis triginta argenteis exsti-
 mulauit. Quòd autè mala etiam ex nobisipsis nascun-
 tur, manifestè Dominus ostendit: De corde enim, in-
 quit,

Lib. 1. de pro-
 uidentia Dei.

In Iob 4.20.

*Resp. 11. ad
obsecrationem
Vinc.*

quit, exēunt cogitationes malæ. Hactenus Basilius, in regulis breuioribus Interrogatione 75. Denique & Prosper, quod peccetur, id totū diabolo adscribi negat oportere: qui in peccantium flagitiis, inquit, est illecebrarum adiutor, non voluntatum credendus est esse generator. Itaque etsi in hominum aduersantium conatibus, diaboli præcipuè feram malevolentiam formidare debeamus; non tamen hæc impeditur distinctio: qua nos, ceu triplici hostium acie, vulgò dicimur impugnari, à carne, mundo & diabolo: quod & caro nostra proptios habeat impetus, suasque ipsa faces admoveat, omni etiam remoto externo tentatore: & impiorum mūdus per seipsum immundus, suaque ipsius prauitate in maligno positus, non idcirco nulla perfectione sanctorum societatem infestaret, quia nullus malignus spiritus instigat.

CAPVT VII.

Propter variarum tentationum pericula, nullam esse libertatis in hac vita securitatem: quæ ad perfectam libertatem requiritur.

QUÆ cum ita sint, quis bona mente præditus illos audiendos putet, qui ita securitatem (sine qua perfectæ libertatis constare ratio non potest) in hac vita constituent, ut credi etiam hoc dicant oportere, non in finem vsque perseveraturos? Absurdum enim profusum est, mediis in periculis, quæ nobis tot hostium cunej instructissimi faciunt, securitatem ponere, atque in bello pacem esse dicere. Sed & perniciosum est, inter confertissimos hostes stantem, falsa & subdola prædicatione securitatis, sollicitudinis ac timoris cautionem nudare. Denique præposterum est, huic velle vitæ tribuere, propter quod allequendum ex ea migrare sancti semper omnes cupierunt. Simeon ille iustus, ait Cyprianus, qui verè iustus fuit, qui fide plena, Dei

*Serm. 4. de
mortalitate.*